

adversa greu en animals i reacció adversa que s'hagi produït en éssers humans relacionada amb l'ús d'un medicament veterinari de la qual es pot esperar raonablement que tingui coneixement o que se li hagi assenyalat, que s'hagin produït a Espanya, immediatament i, en qualsevol cas, dins dels quinze dies naturals següents a la recepció de la informació.

c) Ha de garantir que totes les presumptes reaccions adverses greus i inesperades en animals i les reaccions adverses en éssers humans, que es produeixin al territori d'un país tercer, siguin comunicades a l'Agència Europea per a l'Avaluació de Medicaments i a l'Agència Espanyola del Medicament, immediatament i, en qualsevol cas, dins dels quinze dies següents a la recepció de la informació.

d) Ha de comunicar, en el cas dels medicaments veterinaris avaluats dins de l'àmbit d'aplicació del procediment comunitari de concertació, o que s'hagin aprovat pel procediment de reconeixement mutu, i en què Espanya hagi estat el país de referència, que totes les presumptes reaccions adverses greus en animals i reaccions adverses en éssers humans que es produeixin a la Unió Europea es comuniquin en el format i els intervals que indiqui l'Agència Espanyola del Medicament.

e) Ha de presentar a l'Agència Espanyola del Medicament, en forma d'informe periòdic d'actualització en matèria de seguretat, els registres de totes les reaccions adverses, immediatament, quan aquesta ho solliciti, o periòdicament d'acord amb el calendari següent: semestralment, durant els dos primers anys següents a l'autorització; anualment, durant els dos anys següents i en el moment de produir-se la primera renovació quinquennal, llevat que s'hagin establert altres requisits com a condició per concedir una autorització de comercialització. A partir d'aquell moment, l'informe periòdic es presenta a intervals de cinc anys, juntament amb la sollicitud de renovació de l'autorització. L'informe periòdic ha d'incloure una avaluació científica de seguretat amb el balanç benefici risc associat a l'ús del medicament veterinari.

f) Pot sol·licitar la modificació dels períodes esmentats en aquest article, segons el procediment que estableix el Reglament (CE) número 541/95, de la Comissió, quan sigui procedent, una vegada concedida una autorització de comercialització.

4. L'Agència Espanyola del Medicament pot imposar requisits específics als veterinaris, farmacèutics, metges i altres professionals sanitaris relacionats amb els medicaments d'ús animal, en relació amb la notificació de presumptes reaccions adverses greus o inesperades en animals i reaccions adverses en éssers humans, en particular quan la notificació constitueixi una condició de l'autorització de comercialització.

5. L'Agència Espanyola del Medicament ha de transmetre a l'Agència Europea per a l'Avaluació de Medicaments i als altres estats membres una còpia dels informes sobre presumptes reaccions adverses greus en animals i reaccions adverses en éssers humans. La transmissió s'ha de fer immediatament i, en qualsevol cas, dins dels quinze dies naturals següents a la recepció de la notificació.

6. Si, com a resultat de l'avaluació de les dades de farmacovigilància veterinària, l'Agència Espanyola del Medicament considera que una autorització de comercialització s'ha de suspendre, retirar o modificar per restringir-ne les indicacions o la disponibilitat, corregir-ne la posologia, afegir-hi una

contraindicació o afegir-hi una mesura cautelar, n'ha d'informar immediatament l'Agència Europea per a l'Avaluació de Medicaments, els altres estats membres i el titular de l'autorització de comercialització.

En casos d'urgència, l'Agència Espanyola del Medicament pot suspendre l'autorització de comercialització d'un medicament veterinari, sempre que n'informi l'Agència Europea per a l'Avaluació de Medicaments, la Comissió Europea i els altres estats membres, com a molt tard el primer dia hàbil següent.

7. En el sistema de farmacovigilància veterinària, estan obligats a col·laborar-hi els veterinaris, els farmacèutics, els metges i altres professionals sanitaris relacionats amb els medicaments d'ús animal, especialment quan es tracti de reaccions adverses greus o inesperades o quan aquesta comunicació sigui una condició que figurei a l'autorització de comercialització.

8. L'Agència Espanyola del Medicament pot elaborar orientacions específiques sobre la recollida de dades, la seva verificació i la presentació d'informes.»

Disposició addicional única. *Legislació de productes farmacèutics.*

Aquest Reial decret s'adopta en desplegament de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, i té caràcter de legislació de productes farmacèutics als efectes que preveu l'article 149.1.16a de la Constitució.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 27 de desembre de 2001.

JUAN CARLOS R.

El ministre de la Presidència,
JUAN JOSÉ LUCAS GIMÉNEZ

CAP DE L'ESTAT

24850 *INSTRUMENT de ratificació del Conveni europeu sobre indemnització a les víctimes de delictes violents, fet a Estrasburg el 24 de novembre de 1983. («BOE» 312, de 29-12-2001.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

Atès que el dia 8 de juny de 2000 el plenipotenciari d'Espanya, nomenat en bona i deguda forma a l'efecte, va signar a Londres el Conveni europeu sobre indemnització a les víctimes de delictes violents, fet a Estrasburg el 24 de novembre de 1983,

Vistos i examinats el preàmbul i els vint articles del Conveni esmentat,

Concedida per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1 de la Constitució,

Aprovo i ratifico tot el que aquest Conveni disposa, com en virtut del present Instrument l'aprovo i el ratifico, i prometo complir-lo, observar-lo i fer que es compleixi i s'observi puntualment en totes les seves parts, i amb aquesta finalitat, perquè tingui més validació i fermesa, *mano expedir* aquest Instrument de ratificació signat per mi, degudament segellat i ratificat pel sotasignat ministre d'Afers Exteriors.

Madrid, 20 d'octubre de 2001.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Afers Exteriors,
JOSEP PIQUÉ I CAMPS

CONVENI EUROPEU SOBRE INDEMNITZACIÓ A LES VÍCTIMES DE DELICTES VIOLENTS

Estrasburg, 24 de novembre de 1983.

Els estats membres del Consell d'Europa, signataris d'aquest Conveni,

Atès que el Consell d'Europa té com a finalitat aconseguir una unió més estreta entre els seus membres;

Atès que, per raons d'equitat i de solidaritat social, és necessari ocupar-se de la situació de les persones víctimes de delictes intencionals de violència que hagin sofert lesions corporals o danys en la salut o de les persones que estiguessin a càrrec de les víctimes mortes com a conseqüència d'aquests delictes;

Atès que és necessari introduir o desenvolupar sistemes perquè l'Estat en el territori del qual s'haguin produït els delictes indemnitzï aquestes víctimes, sobretot en els casos en què l'autor del delicte no sigui identificat o no tingui recursos;

Atès que és necessari establir unes normes mínimes en aquest àmbit;

Atesa la Resolució (77) 27 del Comitè de Ministres del Consell d'Europa sobre indemnització a les víctimes de delictes;

Han convingut:

TÍTOL I

Principis fonamentals

Article 1.

Les parts es comprometen a adoptar les disposicions necessàries per portar a terme els principis enunciats en el títol I d'aquest Conveni.

Article 2.

1. Quan la indemnització no es pugui fer enterament efectiva en altres fonts, l'Estat ha de contribuir a indemnitzar:

a) Les persones que hagin sofert lesions greus o danys en la salut com a resultat directe d'un delicte intencional de violència,

b) Les persones que estiguessin a càrrec de la persona morta com a conseqüència d'un delicte d'aquesta classe.

2. La indemnització que preveu l'apartat precedent es concedeix fins i tot si l'autor no pot ser perseguit o castigat.

Article 3.

La indemnització la paga l'Estat en el territori del qual s'hagi comès el delicte:

a) Als nacionals dels estats part en aquest Conveni;

b) Als nacionals de tots els estats membres del Consell d'Europa que tinguin la residència permanent a l'Estat en el territori del qual s'hagi comès el delicte.

Article 4.

La indemnització cobreix, almenys, segons els casos, els aspectes següents del perjudici: pèrdua d'ingressos, despeses mèdiques i d'hospitalització, despeses funeràries i, quan es tracti de persones a càrrec, pèrdua d'aliments.

Article 5.

En el sistema d'indemnitzacions es pot fixar, si és necessari, per a la totalitat o per a alguns dels elements de la indemnització un límit màxim i un límit mínim en el pagament de la indemnització esmentada.

Article 6.

En el sistema d'indemnitzacions es pot fixar un termini per presentar les sol·licituds d'indemnització.

Article 7.

Es pot reduir o suprimir la indemnització tenint en compte la situació financera del sol·licitant.

Article 8.

1. Es pot reduir o suprimir la indemnització a causa del comportament de la víctima o del sol·licitant abans, durant o després de la comissió del delicte, o en relació amb el dany causat.

2. Es pot reduir o suprimir així mateix la indemnització si la víctima o el sol·licitant participa en la delinqüència organitzada o pertany a una organització que es dedica a perpetrar delictes violents.

3. També es pot reduir o suprimir la indemnització en el cas que una reparació total o parcial sigui contrària al sentit de la justícia o a l'ordre públic.

Article 9.

Per evitar una duplicació d'indemnitzacions, l'Estat o l'autoritat competent pot deduir de la indemnització concedida o reclamar a la persona indemnitzada qualsevol suma que hagi rebut, com a conseqüència del perjudici, del delinqüent, de la Seguretat Social, d'una assegurança o de qualsevol altra procedència.

Article 10.

L'Estat o l'autoritat competent es pot subrogar en els drets de la persona indemnitzada fins al límit de la suma pagada.

Article 11.

Les parts es comprometen a adoptar les mesures adequades perquè els possibles sol·licitants tinguin accés a informació relativa al sistema d'indemnitzacions.

TÍTOL II

Cooperació internacional

Article 12.

Sense perjudici de l'aplicació dels acords bilaterals o multilaterals d'assistència mútua conclusos entre estats contractants, les autoritats competents de cada una de les parts han de deixar-se mútuament, quan ho demani una altra part, la màxima assistència possible en les qüestions regulades per aquest Conveni. Amb aquesta finalitat, cada Estat contractant ha de designar una autoritat central que s'encarregui de rebre les sol·licituds d'assistència i de donar-les el curs corresponent i ha d'informar d'aquesta designació el secretari general del Consell d'Europa en el moment del dipòsit del seu Instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

Article 13.

1. El Comitè Europeu per als Problemes Criminals (CDPC) del Consell d'Europa ha de ser informat de l'aplicació d'aquest Conveni.

2. Amb aquesta finalitat, cada una de les parts ha de remetre al secretari general del Consell d'Europa tota la informació pertinent sobre les seves disposicions legislatives o reglamentàries relatives o les qüestions que regula el Conveni.

TÍTOL III

Clàusules finals

Article 14.

Aquest Conveni queda obert a la signatura dels estats membres del Consell d'Europa. Està sotmès a ratificació, acceptació o aprovació. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació s'han de dipositar en poder del secretari general del Consell d'Europa.

Article 15.

1. Aquest Conveni entra en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data en la qual tres estats membres del Consell d'Europa hagin expressat el seu consentiment a quedar vinculats pel Conveni de conformitat amb el que disposa l'article 14.

2. Per a qualsevol Estat membre que posteriorment expressi el consentiment a quedar vinculat pel Conveni, aquest entra en vigor el primer dia del mes que segueixi a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data del dipòsit de l'Instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

Article 16.

1. Després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni, el Comitè de Ministres del Consell d'Europa pot convidar qualsevol Estat no membre del Consell d'Europa a adherir-se a aquest Conveni, mitjançant una decisió aprovada per la majoria que preveu l'article 20.d de l'Estatut del Consell d'Europa, i amb el vot unànime dels estats contractants que tinguin dret a participar en el Comitè.

2. Per a qualsevol Estat adherit, el Conveni entra en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data del dipòsit de l'Instrument d'adhesió en poder del secretari general del Consell d'Europa.

Article 17.

1. Qualsevol Estat, en el moment de la signatura o del dipòsit del seu Instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, pot designar el territori o els territoris als quals s'aplica aquest Conveni.

2. En qualsevol moment posterior, tot Estat, mitjançant una declaració dirigida al secretari general del Consell d'Europa, pot estendre l'aplicació d'aquest Conveni a qualsevol altre territori que designi en la mateixa declaració. Respecte d'aquest territori el Conveni entra en vigor el primer dia del mes que segueixi a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data en què el secretari general prengui la declaració.

3. Qualsevol declaració formulada de conformitat amb els dos apartats precedents pot ser retirada, respecte a qualsevol territori designat en la declaració, per notificació dirigida al secretari general. Aquesta retirada té efecte el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de sis mesos després de la data en què el secretari general rebí la notificació.

Article 18.

1. Qualsevol Estat, en el moment de la signatura o del dipòsit del seu Instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, pot formular una o diverses reserves.

2. L'Estat contractant que hagi formulat una reserva d'acord amb el que disposa l'apartat precedent la pot retirar totalment o parcialment mitjançant una notificació al secretari general del Consell d'Europa. La retirada de la reserva té efecte en la data en què el secretari general rebí la notificació.

3. La part que hagués formulat una reserva respecte d'una disposició d'aquest Conveni no pot reclamar a una altra part l'aplicació de la disposició; això no obstant, si la reserva és parcial o condicional, pot reclamar l'aplicació de la disposició en la mesura en què la part l'hagi acceptat.

Article 19.

1. Qualsevol de les parts pot denunciar en qualsevol moment aquest Conveni, mitjançant una notificació adreçada al secretari general del Consell d'Europa.

2. La denúncia té efecte el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de sis mesos després de la data en què el secretari general rebí la notificació.

Article 20.

El secretari general del Consell d'Europa ha de notificar als estats membres del Consell i a qualsevol Estat que s'hagi adherit a aquest Conveni:

- a) Tota signatura del Conveni;
- b) El dipòsit de qualsevol instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió;
- c) Qualsevol data d'entrada en vigor d'aquest Conveni d'acord amb el que disposen els seus articles 15, 16 i 17;
- d) Qualsevol altre acte, notificació o comunicació que estigui relacionat amb aquest Conveni.

Per donar-ne fe, els sotasignats, degudament autoritzats a l'efecte, signen aquest Conveni.

Fet a Estrasburg, el 24 de novembre de 1983, en francès i anglès, en un exemplar únic que es diposita als arxius del Consell d'Europa; ambdós textos són igualment autèntics. El secretari general del Consell d'Europa n'ha de remetre còpies certificades a cada un dels estats membres del Consell d'Europa i a qualsevol Estat invitat a adherir-se a aquest Conveni.

ESTATS PART

	Signatura	Data dipòsit Instrument	Entrada en vigor
Alemanya (*)	24-11-1983	27-11-1996 R	1- 3-1997
Armènia	8-11-2001		
L'Azerbaidjan (*)		28- 3-2000 AD	1- 7-2000
Bèlgica	19- 2-1998		
Xipre (*)	9- 1-1991	17- 1-2001 R	1- 5-2001
Dinamarca (*)	24-11-1983	9-10-1987 R	1- 2-1988
D. Territorial	No aplicable a les Illes Faroe ni a Groenlàndia		
Espanya	8- 6-2000	31-10-2001 R	1- 2-2002
Finlàndia (*)	11- 9-1990	15-11-1990 R	1- 3-1991
França (*)	24-11-1983	1- 2-1990 R	1- 6-1990
Grècia	24-11-1983		
Hongria	8-11-2001		
Luxemburg (*)	24-11-1983	21- 5-1985 R	1- 2-1988
Noruega	23-11-1983	22- 6-1992 R	1-10-1992
Països Baixos (*)	24-11-1983	16- 7-1984 R	1- 2-1988
D. Territorial	Pel Regne a Europa		
Portugal	6- 3-1997	13- 8-2001 R	1-12-2001
Regne Unit (*)	24-11-1983	7- 2-1990 R	1- 6-1990
D. Territorial	Illa de Man		
República Txeca (*)	15-10-1999	8- 9-2000 R	1- 1-2001
Suècia (*)	24-11-1983	30- 9-1988 R	1- 1-1989
Suïssa (*)	15- 5-1990	7- 9-1992 R	1- 1-1993
Turquia	24- 4-1985		

R: Ratificació.

AD: Adhesió.

Reserves i declaracions

ALEMANYA

Declaració continguda en una carta del Ministeri d'Afers Exteriors, de data 21 de novembre de 1983, lliurada al secretari general en el moment de la signatura, el 24 de novembre de 1983

Article 3.

En el moment de la signatura, la República Federal d'Alemanya va notificar al secretari general del Consell d'Europa que, en el moment del dipòsit del seu Instrument de ratificació, ha de formular una reserva sobre reciprocitat en relació amb l'article 3 del Conveni.

Declaracions contingudes en una carta del representant permanent d'Alemanya, de data 27 de novembre de 1996, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'Instrument de ratificació, el 27 de novembre de 1996

Article 3.

La República Federal d'Alemanya entén que, a efectes de l'article 3 del Conveni, només tenen dret a rebre indemnització les persones que resideixin legalment a Alemanya.

Es considera que «tenen la residència permanent» en el sentit de la lletra b) de l'article 3 del Conveni els nacionals d'altres països que hagin viscut a la República

Federal d'Alemanya durant un període de temps superior a l'estada temporal màxima de sis mesos.

Els nacionals dels estats part en aquest Conveni reben les mateixes indemnitzacions que els alemanys quan hagin residit legalment a Alemanya durant tres anys o més sense interrupció.

Article 4.

Els nacionals dels estats part al Conveni que hagin estat a Alemanya durant menys de tres anys o durant un període més curt només tenen dret a una indemnització que no estigui en funció dels seus ingressos, que compleixi essencialment els criteris que conté l'article 4. En lloc de la indemnització per pèrdua d'ingrés reben una pensió base que està en funció del grau de disminució de la seva capacitat per obtenir ingressos.

La República Federal d'Alemanya ha de fer un pagament únic reconegut per llei als nacionals estrangers que tinguin dret a indemnització en lloc de la indemnització a la qual es refereix l'article 4 del Conveni, dins de certes condicions que també siguin aplicables a altres estrangers, sempre que abandonin el territori de la República Federal d'Alemanya.

Article 12.

La República Federal d'Alemanya designa el Federal Ministry of Labour and Social Affairs com a autoritat central als efectes de l'article 12 del Conveni. Declara

que aquesta autoritat pot denegar les sol·licituds d'assistència que no estiguin redactades en alemany i que no hi vagin acompanyades de traducció a l'alemany.

L'AZERBAIDJAN

Declaració continguda a l'Instrument d'adhesió dipositat el 28 de març de 2000

Article 12.

La República de l'Azerbaidjan designa el Ministeri de Justícia com a autoritat competent, de conformitat amb l'article 12 del Conveni.

XIPRE

Declaracions contingudes a l'Instrument de ratificació dipositat el 17 de gener de 2001

Article 3.

En relació amb l'article 3 del Conveni, es considera que els nacionals d'altres països «tenen la residència permanent» en el sentit de la lletra b) de l'article 3 quan:

a) Hagin residit a la República de Xipre durant un període ininterromput de quinze anys, anteriorment al 16 d'agost de 1960, de conformitat amb la disposició 3a del «Reglament d'estrangers i immigració» de 1972-1996;

b) Estiguin en possessió d'un permís d'immigració, de conformitat amb la disposició 5a i amb el número 2 de la disposició 6a del «Reglament d'estrangers i immigració» de 1972-1996;

c) Estiguin a càrrec de persones compreses en les lletres a) i b) de l'article anteriorment esmentat, de conformitat amb la disposició 8a del «Reglament d'estrangers i immigració» de 1972-1996.

Article 12.

De conformitat amb l'article 12, el Govern de Xipre designa el Departament de Seguretat Social del Ministeri de Treball i Seguretat Social com a autoritat central.

L'adreça del Departament esmentat anteriorment és la següent:

Department of Social Insurance.
Ministry of Labour and Social Insurance.
Byron Ave. No. 7.
1096 Nicosia-Cyprus.
Tel. +357 2 307130.
Fax +357 2 672984.
E-mail: soc.ins.@cvtanet.com.cy

DINAMARCA

Declaracions contingudes en una carta del representant permanent de Dinamarca, de data 8 d'octubre de 1987, amb registre d'entrada a la Secretaria General el 9 d'octubre de 1987

Article 12.

S'ha designat el Justitsministeriet (Ministeri de Justícia), Slotsholmsgade 10, DK-1216, Copenhaguen, com a autoritat central competent per a la recepció i tramitació de les sol·licituds d'assistència.

Article 17.

El Conveni no s'aplica ni a les Illes Faroe ni a Groenlàndia.

FINLÀNDIA

Declaració continguda en una carta del representant permanent de Finlàndia, de data 15 de novembre de 1990, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'Instrument d'acceptació, el 15 de novembre de 1990

Article 12.

L'autoritat central competent per rebre i tramitar tots els assumptes relatius al Conveni europeu sobre indemnització a les víctimes de delictes violents és la següent:

Ministry of Justice.
PL 1.
SF-00131 Helsinki.
Tel.: 358 0 18251.
Telefax: 358 0 1825430.

FRANÇA

Declaracions contingudes en una carta del ministre d'Affers Estrangers de França, de data 24 de gener de 1990, amb registre d'entrada a la Secretaria General l'1 de febrer de 1990

Article 3.

Als efectes de l'aplicació de l'article 3, el Govern de la República Francesa declara que, pel que fa als nacionals dels estats membres de les Comunitats Europees, aquests es consideren nacionals francesos.

Als efectes de l'aplicació de l'article 3, el Govern de la República Francesa declara que, pel que fa als nacionals dels estats que no siguin membres de les Comunitats Europees, es considera que aquests tenen residència permanent a França, de conformitat amb la lletra b), quan tenen permís de residència.

Article 12.

De conformitat amb l'article 12, el Govern francès designa com a autoritat central competent per a la recepció i la tramitació de les sol·licituds d'assistència a l'Office for the Protection of Victims and for Prevention, Ministry of Justice, 13 Place Vendôme, 75042 París CEDEX 01.

La Comissió que preveu l'article 706.4 del Codi de procediment penal francès, de conformitat amb els articles 706.3 i 706.12 del dit codi, ha d'examinar les sol·licituds d'indemnització presentades a l'empara del Conveni.

LUXEMBURG

Declaració continguda en una carta del representant permanent de Luxemburg, de data 21 de maig de 1985, amb registre d'entrada a la Secretaria General el 22 de maig de 1985-Original francès. En data 1 de febrer de 1988

Article 12.

L'autoritat central que esmenta l'article 12 del Conveni que s'ha d'encarregar de rebre i tramitar les sol·licituds d'assistència a Luxemburg és el Ministry of Justice, i la seva adreça és: 16, Boulevard Royal, Luxemburg.

PAÏSOS BAIXOS

Declaració continguda en una carta del representant permanent dels Països Baixos, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'Instrument d'acceptació, el 16 de juliol de 1984

Article 12.

L'autoritat central encarregada de la recepció i tramitació de les sol·licituds d'assistència és el «Secretaris van de Commissie tot behher van het schadefondos geweldmisdrijven, Postbus 20303 EH», The Hague.

Article 17.

El Regne dels Països Baixos accepta l'esmentat Conveni per al Regne a Europa.

REGNE UNIT

Declaracions contingudes en una carta del representant permanent del Regne Unit, de data 7 de febrer de 1990, lliurada al vicesecretari general en el moment del dipòsit de l'Instrument de ratificació, el 7 de febrer de 1990

Article 12.

L'autoritat central designada per Anglaterra, Escòcia i Gal·les és:

The Criminal Injuries Compensation Board, Whittington House, 19 Alfred Place, GB-London WC1E 7LG.

Telèfon: 636 9501. Telefax: 436 0804.

Article 12.

L'autoritat central designada per Irlanda del Nord és: Northern Ireland Office, Criminal Compensation Division, Royston House, 34 Upper Queen Street, Belfast BT1 6HV, Northern Ireland.

Telèfon: 0232 249944. Telefax: 0232 246956.

Declaració continguda en una carta del representant permanent del Regne Unit, de data 31 de maig de 1995, amb registre d'entrada a la Secretaria General l'1 de juny de 1995

Article 17.

De conformitat amb el paràgraf 2 de l'article 17 del Conveni, el Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord declara que el Conveni és aplicable a l'Illa de Man, perquè és un territori de les relacions internacionals del qual és responsable el Govern del Regne Unit.

Declaració continguda en una carta del representant permanent, amb data d'entrada a la Secretaria General el 16 d'octubre de 1997

Article 12.

Autoritat central: per a Anglaterra, Escòcia i Gal·les, nova adreça:

Criminal Injuries Compensation Board (CICB).
Morley House.
26-30 Holborn Viaduct.
London.
EC1A 1JQ.

United Kingdom.

Tel.: 0171 842 6800.

Fax: 0171 436 0804.

Font: Gabinet de Tractats a <http://conventions.coe.int>

REPÚBLICA TXECA

Reserva continguda a l'Instrument de ratificació dipositat el 8 de setembre de 2000

Article 18.

De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 18 del Conveni, la República Txeca declara que l'autoritat central, designada en virtut de l'article 12, pot denegar les sol·licituds d'assistència formulades per un altre Estat contractant quan les sol·licituds no estiguin redactades en les llengües txeca, anglesa o francesa, o quan no vagin acompanyades de traducció a una de les llengües oficials del Consell d'Europa.

Declaració continguda en una Nota verbal de la República Txeca, lliurada en el moment del dipòsit de l'Instrument de ratificació, el 8 de setembre de 2000

Article 12.

La República Txeca informa que l'autoritat central, en virtut de l'article 12 del Conveni, és el Ministeri de Justícia.

SUÈCIA

Declaració continguda a l'Instrument de ratificació, dipositat el 30 de setembre de 1988

Article 12.

L'autoritat central a la qual es refereix l'article 12 del Conveni, encarregada de la recepció i la tramitació de les sol·licituds d'assistència a Suècia, és el Ministry for Foreign Affairs, Box 16121, 103 23 Stockholm.

SUÏSSA

Declaració continguda en una carta del representant permanent, de data 17 d'octubre de 1996, amb registre d'entrada a la Secretaria General el 21 d'octubre de 1996

Article 12.

Autoritat central:

Office fédéral de la Justice.
Département fédéral de Justice et Police.
CH-3003 Berne.

Aquest Conveni va entrar en vigor de forma general l'1 de febrer de 1988 i per a Espanya entra en vigor l'1 de febrer de 2002 de conformitat amb el que estableix l'article 15.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 11 de desembre de 2001.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Affers Estrangers, Julio Núñez Montesinos.